

**UCHWAŁA NR LV/330/2022
RADY POWIATU W TOMASZOWIE MAZOWIECKIM**

z dnia 17 czerwca 2022 r.

**w sprawie wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi
z dnia 20 kwietnia 2022 r. sygn.akt III SA/Łd 1080/21.**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t.j.Dz. U. z 2022 r. poz. 528, poz. 583) i art. 173 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 329, poz 655) uchwała się co następuje:

§ 1. Rada Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim postanawia wnieść skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20 kwietnia 2022 r. stwierdzającego nieważność uchwały Nr XLIV/269/2021 Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 27.09.2021 r. w sprawie odmowy wyrażenia zgody na rozwiązanie z radnym stosunku pracy. Projekt skargi kasacyjnej stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się pełnomocnikowi ustanowionemu przez Zarząd Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim zgodnie z uchwałą Nr XLVI/278/2021 Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 24 listopada 2021 r. .

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Powiatu

Wacława Bąk

Załącznik do uchwały Nr LV/330/2022
Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim
z dnia 17 czerwca 2022 r.

Projekt skargi kasacyjnej Tomaszów Mazowiecki dnia .....06.2022r. Organ Administracyjny Rada Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim 97-200 Tomaszów Mazowiecki ul. Św. Antoniego 41 Reprezentowana przez Adw. Laurę Gabrych – Świdorską (pełnomocnictwo w aktach) Naczelnny Sąd Administracyjny w Warszawie ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5 00-011 Warszawa Za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi 90-434 Łódź ul. Piotrkowska 104 Skarżący Wójt Gminy Żelechlinek 97-226 Żelechlinek pl. Tysiąclecia 1 Reprezentowany przez pr. Jolantę Koper - Belhabiri wps.: skarga nie dotyczy wartości pieniężnych opłata stała: 150 zł (zał.1) sygn. akt III SA/Łd 1080/21

SKARGA KASACYJNA

**Organu Administracyjnego - Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20.04.2022r. doręzonego
z uzasadnieniem w dniu 19.05.2022r.**

1. Działając na podstawie art. 173 § 1 i § 2 p.p.s.a., w imieniu Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim, zaskarżamy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20.04.2022r. w całości.

2. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam, że został wydany z naruszeniem przepisów prawa procesowego i prawa materialnego, w szczególności:

- 1) prawa procesowego tj. art. 7 Konstytucji RP, art. 58 § pkt. 5a p.p.s.a wobec ich niezastosowania, co miało istotny wpływ na wynik postępowania oraz prawa materialnego tj. art. 87 § 1 ustawy o samorządzie powiatowym wobec jego błędnej wykładni polegającej na przyjęciu, że sąd jest uprawniony do samodzielnego poszukiwania interesu prawnego skarżącego, a nadto błędnego zastosowania wobec błędnego uznania, że skarżący miał interes prawny w zaskarżeniu uchwały Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim.
- 2) prawa procesowego tj. art. 147 § 1 p.p.s.a. na skutek jego nieuprawnionego zastosowania w związku z art. 133 § 1 p.p.s.a., art. 134 p.p.s.a. i art. 141 § 4 p.p.s.a. wobec pominięcia przez Sąd dowodów i okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, co miało istotny wpływ na wynik postępowania, a nadto prawa materialnego tj. art. 22 § 2 ustawy o samorządzie powiatowym na skutek jego niezastosowania wobec uznania, że Rada Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim nie była uprawniona do odmowy wyrażenia zgody na rozwiązanie z radną stosunku pracy, gdyż przyczyny rozwiązania umowy o pracę nie były związane z wykonywaniem mandatu przez radną.

3. Wnoszę o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i odrzucenie skargi na uchwałę Rady Powiatu lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji, a w razie uznania, że istota sprawy jest dostatecznie wyjaśniona, rozpoznanie skargi.

4. Wnoszę o zasądzenie od Wójta Gminy Żelechlinek na rzecz Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych, za obie instancje.

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem Sąd I Instancji uwzględnił skargę Wójta Gminy Żelechlinek i stwierdził, że uchwała Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim nr XLIV/269/2021 z dnia 27.09.2021r. wydana w sprawie odmowy wyrażenia zgody na rozwiązanie z radną stosunku pracy, jest nieważna w całości oraz zasądził od Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim zwrot kosztów postępowania na rzecz Wójta Gminy Żelechlinek w kwocie 780,00 zł. W pierwszej kolejności rozważając formalne podstawy wniesienia skargi Sąd I Instancji, uznał, że skarżący Wójt Gminy Żelechlinek ma interes prawny w zaskarżeniu przedmiotowej uchwały. Zgodnie z art. 87 § 1 ustawy o samorządzie powiatowym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą podjętą przez organ powiatu w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Z powszechnej wykładni wskazanej normy prawnej wynika, że wykazanie interesu

prawnego spoczywa na stronie, która wnosi skargę na uchwałę. „W orzecznictwie sądów administracyjnych za utrwalony należy pogląd, iż warunkiem umożliwiającym zaskarżenie uchwały organu powiatu jest nie tylko jej obiektywna niezgodność z prawem materialnym, kształtującym sytuację prawną podmiotu skarżącego, ale także konieczność wykazania, że uchwała w sposób rzeczywisty i bezpośredni narusza interes prawny skarżącego, przez co należy rozumieć ograniczenie, zniesienie lub uniemożliwienie realizacji tego interesu. Podkreślenia wymaga, że to **na skarżącym ciąży obowiązek wykazania, w jaki sposób uchwała narusza jego własny indywidualny interes prawny**. Przyjęcie takiej koncepcji legitymacji do wnoszenia skargi "powszechnej" uświadamia, że nie ma ona w istocie "powszechnego" charakteru, a możliwość sądowej kontroli legalności aktów prawa miejscowego została znacznie ograniczona. Pojęcie interesu prawnego budzi wiele wątpliwości. Przyjmowane przez doktrynę i przez orzecznictwo sądowe pojęcie interesu prawnego nawiązuje zawsze do istnienia konkretnej normy prawnej, na której interes ten może być oparty i z której może być wywiedziony. Co do zasady, ma to być norma materialnoprawna. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, iż interes ten musi wynikać z normy prawa materialnego kształtującego sytuację prawną tego podmiotu (post. NSA z 30.6.2017 r., II OSK 1388/17, Legalis). (...)Legitymację skargową ma zatem jedynie podmiot, który wykaże istnienie związku pomiędzy jego prawnie gwarantowaną sytuacją a zaskarżonym aktem, polegającego na tym, że akt narusza jego interes prawny (por. wyr. NSA z 8.6.2017 r., II OSK 2570/15, niepubl.; wyr. NSA z 18.7.2017 r., II OSK 1550/17, Legalis). Nie wystarcza stan zagrożenia naruszenia interesu prawnego (por. wyr. NSA z 1.3.2005 r., OSK 1437/04, Legalis). Skarżący musi wykazać, w jaki sposób doszło do naruszenia jego prawem chronionego interesu. To naruszenie powinno być wyraźne, bezpośrednie, realne i indywidualne, odnoszące się do określonej normy prawnej i konkretnego podmiotu (por. wyr. NSA z 21.6.2013 r., I OSK 355/13, Legalis, wyr. NSA z 1.12.2010 r., II OSK 1919/10, Legalis).” (vide: Ustawa o samorządzie powiatowym. Komentarz, pod red. S. Gajewski, A. Jakubowski, rok 2019r., wyd. 2, Komentarz do art. 87 u.s.p.). Tymczasem w niniejszej sprawie wnoszący skargę Wójt Gminy Żelechlinek, w ostatnim akapicie wniesionej skargi wskazał jedynie, że zaskarżona uchwała narusza jego interes prawny. Powyższe sformułowanie nie pozwalało uznać, że skarżący wykazał, że po jego stronie istnieje interes prawny w zaskarżeniu przedmiotowej uchwały, skarżący nie wykazał normy prawa materialnego, na której jego interes prawny jest oparty, bądź z której może być wywiedziony. Sąd I Instancji wyrażając skarżącemu w jego obowiązkach, dał w ten sposób wyraz dokonania błędnej wykładni art. 87 u.s.p. Sąd przedstawił własny wywód, na podstawie którego uznał, że interes prawny skarżącemu wynika z faktu, że w związku z działaniem radnej, wskazanym jako podstawa do rozwiązania z nią stosunku pracy na podstawie art. 52 kp, skarżący zawiadomił Inspektora Ochrony Danych Osobowych o naruszeniu danych osobowych, jak również to, że jest stroną postępowania przed sądem pracy toczącego się na skutek odwołania radnej o rozwiązanie umowy o pracę. Sąd I Instancji uznał, że treść uchwał Rady Powiatu może mieć wpływ na rozstrzygnięcie w przedmiotowych sprawach. Jednocześnie Sąd I Instancji nie wskazał, jakie normy materialnoprawne leżą u podstaw interesu prawnego skarżącemu oraz jakich praw czy obowiązków skarżący nie może realizować w związku z zaskarżoną uchwałą, wobec czego ma interes prawny w jej zaskarżeniu. Działanie Sądu I Instancji przejawiające się w poszukiwaniu interesu prawnego po stronie skarżącemu, świadczy o błędnej wykładni art. 87 § 1 u.s.p., gdyż to nie rolą Sądu jest wykazywanie interesu prawnego strony. Ponadto stwierdzając, że skarżący interes prawny posiada, Sąd nie przytoczył norm prawnych leżących u podstaw interesu prawnego skarżącemu, co również pozostaje w sprzeczności z powszechną wykładnią art. 87 § 1 u.s.p. Sąd nie był uprawniony do zastępowania strony w jej obowiązkach, w związku z powyższym skarga na uchwałę Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim powinna zostać odrzucona. Sąd I Instancji zaniechał obowiązku wynikającego z art. 58 pkt. 5a p.p.s.a., co uzasadnia uchylene wyroku i odrzucenie skargi przez Sąd II Instancji na podstawie art. 189 p.p.s.a. Ponadto nawet, gdyby uznać, że działanie Sądu I Instancji polegające na poszukiwaniu interesu prawnego skarżącemu było uprawnione, to nie sposób zgodzić się z Sądem, że rozstrzygnięcie skargi, miałyby wpływ na wynik toczących postępowań. W sprawie przed sądem pracy toczącej się na skutek odwołania radnej od oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, stwierdzenie nieważności uchwały Rady Powiatu nie miałyby wpływu na wadę, jaką było dotknięte działanie pracodawcy, polegające na rozwiązaniu umowy z radną bez uprzedniej zgody Rady Powiatu, rozstrzygnięcie Sądu, niezależnie od jego treści, nie doprowadziłoby do zmiany stanu faktycznego. Sąd pracy nie byłby w takim wypadku uprawniony do przyjęcia fikcji, że przed wręczeniem oświadczenia taka zgoda została przez Radę Powiatu wydana. Wójt Gminy Żelechlinek zawiadomił Urząd Ochrony Danych Osobowych o naruszeniu danych osobowych, powiadomił również osoby, których dane mogły zostać naruszone. Na ewentualne działania Urzędu Ochrony Danych Osobowych, polegające na badaniu okoliczności naruszenia danych osobowych, treść uchwały Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim nie może mieć rzeczywistego wpływu, od treści uchwały nie zależą bowiem obiektywne i samodzielne ustalenia organu czy administrator danych osobowych wypełnił należycie swoje obowiązki w zakresie zapewniania bezpieczeństwa danych

osobowych. Sąd I Instancji wypowiadając się o interesie prawnym skarżącego wskazał ponadto, że „Odmowa wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radną Rady Powiatu ze wskazaniem, że wniosek jest umotywowany politycznie, a skutki zdarzenia są wynikiem działania pracodawcy w zakresie zabezpieczenia systemu może być oceniana jako naruszająca interes prawny Wójta, jako kierownika Urzędu Gminy”. Sąd nie wskazał i w tym wypadku, jakie prawa czy też obowiązki Wójta jako organu leżą u podstaw naruszenia jego interesu prawnego. Powyższe nie odpowiada prawidłowej wykładni pojęcia interesu prawnego, o jakim mowa w art. 87 § 1 u.s.p. W orzecznictwie przyjmuje się, że „Zbudowanie systemu zaskarżalności uchwał powiatu na ochronie interesu publicznego i na ochronie naruszonego interesu prawnego powoduje, że nie można wykładni art. 87 ust. 1 SamPowiatU interpretować rozszerzająco, wyprowadzając naruszenie interesu prawnego z ogólnych wartości, a nie naruszenia przepisów prawa, które przyznają konkretny, indywidualny, aktualny, obiektywny interes prawny (vide wyrok NSA z 24.11.2006 r., II OSK 1274/06, Legalis nr 246226). Przedstawione przez Sąd I Instancji uzasadnienie, co do istnienia interesu prawnego po stronie skarżącego, nie pozwala na przyjęcie, że interes prawny skarżącego we wniesieniu skargi był rzeczywisty i oparty na konkretnej normie prawa materialnego, powyższe nie uprawniało Sądu do rozpoznania skargi. Sąd działał z przekroczeniem swoich uprawnień, co stanowiło naruszenie art. 7 Konstytucji RP, bowiem samodzielnie ustalenie istnienia interesu prawnego strony nie leży w kompetencjach sądu administracyjnego, a sądy administracyjne podobnie jak inne organy zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach prawa (Vide: wyrok NSA z dnia 29.10.2009r., sygn. akt OSK 79/09). Prawidłowe działanie Sądu I Instancji w powyższej sprawie winno skutkować odrzuceniem skargi, tym samym przedstawione powyższej naruszenia prawa procesowego miały istotny wpływ na wynik sprawy. Uwzględniając skargę Sąd I Instancji stwierdził, że uchwała Rady Powiatu nie została należycie uzasadniona, że nie została podjęta przez przyzmat wszystkich okoliczności, że uwzględniono jedynie stanowisko Radnej, pominięto natomiast rzeczywistą przyczynę rozwiązania z radną umowy o pracę na jaką wskazał Wójt Gminy Żelechlinek. Ponadto Sąd stwierdził, że odmowa wyrażenia zgody została oparta na argumentach, które nie mają odzwierciedlenia w faktach, niektóre fakty zostały przekręcone, a inne przemilczane. Z oceną dokonaną przez Sąd I Instancji nie można się zgodzić. Rada Powiatu rozważyła okoliczności, które zdaniem Wójta Gminy Żelechlinek zadecydowały o podjęciu decyzji o rozwiązaniu umowy z Radną z powodu ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych. Oceniając okoliczności wskazane przez pracodawcę, przytoczyła stanowisko doktryny i orzecznictwa na okoliczność pojęcia „ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych”, odnosząc powyższe do stanu faktycznego, uznała, że działanie pracodawcy było nieuprawnione, gdyż pracodawca w dacie podjęcia decyzji o rozwiązaniu umowy z radną, nie wiedział czy rzeczywiście doszło do naruszenia danych osobowych czy też nie, ponadto działanie Radnej miało charakter incydentalny, uzasadniony wyjątkowymi okolicznościami i działaniem Radnej pod wpływem silnych emocji, a wcześniej nie było innych zastrzeżeń do wykonywania przez nią obowiązków pracowniczych. Rada czyniła ustalenia badając czy przytoczone przez Wójta przyczyny, przytoczone w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę, jako „ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych”, miały taki charakter. Badanie to było bowiem uzasadnione argumentami Radnej, która twierdziła, że rozwiązanie umowy o pracę było związane z wykonywaniem przez nią mandatu radnej powiatowej. Rada Powiatu oceniła, że Wójt Gminy Żelechlinek kierując zawiadomienie do Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie ustalił przesłanek, które zobowiązywały go do takiego zgłoszenia zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych (administrator danych osobowych ma obowiązek w ciągu 72 godzin zgłosić naruszenie danych osobowych organowi nadzoru, chyba, że jest mało prawdopodobne, by naruszenie to skutkowało ryzykiem naruszenia praw lub wolności osób trzecich), jak również, że kierując informacje do osób, których dane hipotetycznie mogły zostać naruszone, nie poczynił ustaleń o jakich mowa w art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, tj. że zachodzi wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych. Tym samym Rada miała podstawy, aby uznać, że podjęte przez pracodawcę działania były przedwczesne, a jednocześnie informowanie lokalnej społeczności o naruszeniu miało inny cel i podłoże, w kontekście wykazanego przez Radną negatywnego nastawienia Wójta, związanego z uzyskaniem przez nią mandatu radnej. Wbrew stanowisku Sądu Rada Powiatu poczyniła swoje ustalenia w oparciu o zgromadzone dowody. Po pierwsze Wójt Gminy Żelechlinek nie udowodnił, że doszło do ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych przez Radną, poza twierdzeniami zawartymi we wniosku, nie przedstawił, żadnych dowodów potwierdzających, że działanie Radnej nosiło znamiona ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych. Ponadto Rada Powiatu wzięła pod uwagę treść wypowiedzi jednego z Radnych podczas posiedzenia Komisji ds. Skarg i Wniosków, które odbyło się w dniu 24.09.2021r. Radny na stwierdzenie Przewodniczącej Komisji Martyny Wojciechowskiej: „Ja pytałam pana Wójta. Zapytałam też, czy nie chce nam dostarczyć jakoś dodatkowych dokumentów, bo w momencie takiego naruszenia prowadzone są jakieś analizy, są wprowadzane środki zaradcze. Wystarczyło dołączyć jakieś dokumenty, by można było poprzeć ten jego dokument”, odpowiedział „Na tą chwilę jest prowadzone postępowania, jeszcze nie ma rozstrzygnięć”. Jak wynikało

z wypowiedzi Radnego, jest on jest pracownikiem Urzędu Gminy Żelechlinek, nadto stwierdził „może wiem więcej niż wszyscy” (strona 2 protokołu Komisji Skarg i Wniosków z dnia 24.09.2021r.). Powyższe dało podstawy do oceny, że w czasie kiedy Wójt złożył Radnej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę, nie miał jeszcze wiedzy, jakie były skutki postępowania radnej, a tym samym nie miał podstaw, aby jej działanie ocenić jako ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. Należy w tym miejscu wskazać, że Sąd I Instancji pominął powyższą wypowiedź Radnego i nie rozważył jej znaczenia, w kontekście oceny przyczyn rozwiązania umowy o pracę, dokonanej przez Radę Powiatu. Sąd zarzuca ponadto, że Wójt Gminy Żelechlinek nie miał realnej możliwości przedstawienia swojego stanowiska na posiedzeniu Komisji Skarg i Wniosków w dniu 22.09.2022r., ponieważ został zawiadomiony przez Przewodniczącą Komisji o terminie posiedzenia o godzinie 11.05, tymczasem posiedzenie wyznaczono na godz. 14.00. Nieprawdziwe w ocenie Sądu jest zatem stwierdzenie, że Wójt Gminy Żelechlinek miał możliwość wzięcia udziału w posiedzeniu. Według Sądu zawiadomienie na mniej niż trzy godziny przed terminem posiedzenia nie spełnia żadnych standardów zapewnienia pracodawcy możliwości przedstawienia swojego stanowiska i skonfrontowania go z wyjaśnieniami radnej. Stawiając ten zarzut, Sąd I Instancji pominął jednak kolejną istotną okoliczność, wynikającą z materiału dowodowego, a mianowicie to, że w dniu 22.09.2021r. w rozmowie z Przewodniczącą Komisji: „Wójt poinformował, że nie weźmie udziału w komisji, ponieważ wszystko zostało zawarte we wniosku”, o czym Przewodnicząca poinformowała radnych na samym początku posiedzenia w dniu 22.09.2021r. (str. 1 protokołu z dnia 22.09.2021r.). Z powyższego wynika że brak udziału w posiedzeniu komisji nie był spowodowany zbyt późnym zawiadomieniem, ale tym że Wójt nie był zainteresowany przedstawieniem dowodów twierdząc, że wszystko jest we wniosku. Późniejsze twierdzenia wójta zawarte w skardze, odnośnie powzięcia informacji o posiedzeniu komisji i braku możliwości wzięcia w niej udziału, nie zgadzają się z oświadczeniem Przewodniczącej Komisji. Wójt uzyskał informację o posiedzeniu w dniu 22.09.2021r. telefonicznie i drogą mailową, bez wątpienia, nawet jeśli przyjąć zgodnie z jego twierdzeniem, że nie mógł uczestniczyć w komisji, w tym terminie, mógł zwrócić się z wnioskiem o jego zmianę czy też przesłać dokumenty na potwierdzenie treści wniosku, gdyby był tym zainteresowany. Umknęło uwadze Sądu także to, że wójt miał możliwość przedstawienia stanowiska w dniu 24.09.2021r. podczas kolejnego posiedzenia komisji czy podczas sesji Rady Powiatu, na której podejmowano przedmiotową uchwałę. Informacja o sesji Rady Powiatu i porządku obrad, zgodnie z przepisami, była upubliczniona. Sąd nie odniósł się do powyższych okoliczności dostrzegając tylko, to że Rada Powiatu mogła powiadomić Wójta wcześniej o posiedzeniu komisji w dniu 22.09.2021r. W związku z powyższym ocena działania Rady Powiatu w tym zakresie, jest wynikiem pominięcia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności. Nadto należy podnieść, że nie było rolą Rady Powiatu poszukiwanie dowodów na potwierdzenie stanowiska pracodawcy, Rada miała obowiązek rozważyć okoliczności, które zostały jej przedstawione, co wbrew stanowisku Sądu, uczyniła. Zarzucając Radzie Powiatu, że w żaden sposób nie oceniła przyczyn rozwiązania umowy o pracę wskazanych przez Wójta (zainstalowania przez radną na komputerze służbowym programu Team Viewer), Sąd wskazuje, że Rada pominęła wyjaśnienia informatyka zatrudnionego w Starostwie, który stwierdził, że w urzędzie są ograniczenia, jeżeli chodzi o instalowanie czegokolwiek na komputerze i użytkownicy nawet wygaszacza ekranu nie mogą zainstalować. Sąd nie wyjaśnił jednak, dlaczego właśnie ta wypowiedź informatyka wymagała przytoczenia przez Radę Powiatu w uzasadnieniu uchwały i jaki mogła mieć wpływ na stanowisko Rady. Ponadto Sąd stwierdził, że nie znajdują potwierdzenia w treści protokołu Komisji stwierdzenia zawarte w uzasadnieniu uchwały: „informatyk wyjaśnił, że instalacja programu Team Viewer, w sytuacji, gdy na ekranie komputera, jak w przedmiotowym przypadku, była widoczna jedynie strona poczty internetowej, przy zamkniętych innych plikach, aplikacjach i programach, których uruchomienie wymaga loginu i hasła, nie stwarzała realnego zagrożenia uzyskania dostępu do danych znajdujących się na dysku”. Umknęło jednak uwadze Sądu to, że przytoczony fragment uzasadnienia uchwały, nie był cytatem wypowiedzi informatyka. Na stronie 3 protokołu komisji z dnia 22.09.2021r., znajduje się natomiast inna istotna wypowiedź, która umknęła uwadze Sądu. Informatyk Paweł Pustelnik stwierdził: „Ten program jest do ściągnięcia z internetu dla użytkowników domowych i nie ma potrzeby wykupienia licencji.” Następnie na pytanie Przewodniczącej Komisji Martyny Wojciechowskiej: „Czy mogło dojść do wycieku danych”, pada odpowiedź: „Jeżeli druga strona nie ruszała myszką nie zmieniała zawartości ekranu to moim zdaniem nie”. Wprawdzie nie wpisano przy niej nazwiska informatyka, jednak odpowiedź zostaje udzielona w ramach wymiany zdań między Przewodniczącą, a informatykiem, a nadto jej treść świadczy o tym że udziela jej osoba mająca wiedzę o działaniu programu. Nie może więc być wątpliwości, że pochodzi od informatyka. Należy podkreślić, że informatyk zatrudniony w Starostwie był obecny na posiedzeniu Komisji w dniu 22.09.2021r. w czasie wypowiedzi Radnej, która opisywała, w jaki sposób doszło do zainstalowania programu Team Viewer, wyjaśniała, że w tym czasie nie pracowała na komputerze i na pulpicie nie były otwarte żadne inne programy czy aplikacje poza widoczną stroną jej prywatnej poczty internetowej. Przytoczona powyżej wypowiedź informatyka, była zatem udzielona

w kontekście wszystkich informacji, jakie informatyk uzyskał podczas posiedzenia komisji. Kwestionowany przez Sąd fragment uzasadnienia, był interpretacją stanowiska informatyka dokonaną przez Radę, uwzględniającą wszystkie okoliczności jakie zostały ustalone podczas posiedzenia Komisji dotyczące zainstalowania programu przez Radną, a nie literalnie przytoczoną wypowiedzią informatyka. Tym samym zarzut Sądu, że Rada przekręcała niektóre fakty, jest wynikiem nie rozważania przez Sąd wszystkich okoliczności istotnych w sprawie. Sąd uznał, że Rada Powiatu sformułowała wnioski, które nie wynikają z ustalonych faktów, nie wskazała dlaczego motywy podane przez Radną, a nie te podane przez Wójta Gminy Żelechlinek uznała za miarodajne do wydania uchwały o odmowie wyrażenia zgody na rozwiązanie z radną stosunku pracy. Stanowisko Sądu jest efektem naruszenia art. 134 p.p.s.a. i art. 141 § 4 p.p.s.a. na skutek pominięcia materiału dowodowego, który potwierdzał trafność wniosków Rady Powiatu. Rada oceniała bowiem nie tylko informacje przedstawione przez Radną, ale i inne zaoficerowane dowody. Do Rady Powiatu w toku postępowania wpłynęło pismo od Rady Gminy Żelechlinek, z którego wynikało, że (...) „Wójt Gminy Żelechlinek, jawnie wyrażał swoje niezadowolenie z tego, że Pani Teodora Sowik w wyniku wyborów powszechnych uzyskała mandat radnej powiatu Tomaszowa Mazowieckiego obejmującego m. in. Gminę Żelechlinek. Od początku uzyskania mandatu, jako pracownica gminy, która została radną powiatową, wciąż była krytykowana przez Wójta Gminy Żelechlinek, który nierzadko podczas Sesji rady Gminy odnosił się do jej działalności jako radnej stwierdzając, że nie potrafi niczego własnej gminie „załatwić”. Sugerował brak jej zaangażowania i niechęć do lobbowania na rzecz interesu własnej gminy.” Ponadto Radna na potwierdzenie, że wójt gminy był krytyczny wobec efektywności jej działań jako Radnej na rzecz Gminy Żelechlinek, przedłożyła pismo z dnia 11.02.2019r., w którym tłumaczyła się Wójtowi ze swojej aktywności i działań na rzecz Gminy Żelechlinek. Sąd pominął przedstawione w sprawie i ocenione przez Radę Powiatu dokumenty i informacje, błędnie uznając, że wnioski Rady nie miały potwierdzenia w dowodach. Tymczasem okoliczności i dowody przedstawione przez Radną, uzasadniały stanowisko, że motywy, jakimi kierował się pracodawca rozwiązując z radną umowę o pracę miały w rzeczywistości związek z wykonywaniem przez nią mandatu. Nie mogły być uznane za wiarygodne i miarodajne twierdzenia wójta zawarte we wniosku, że doszło do ciężkiego naruszenia przez radną obowiązków pracowniczych, gdyż nie znalazły one żadnego odzwierciedlenia w dowodach. Zainstalowanie przez Radną programu Team Viewer stanowiło naruszenie obowiązków pracowniczych, co nie oznacza automatycznie, że było to ciężkie naruszenie tych obowiązków. Zgromadzony materiał pozwolił Radzie uznać, że fakt zainstalowania przez Radną programu Team Viewer nie świadczył o ciężkim naruszeniu obowiązków pracowniczych, a skoro tak to był jedynie pretekstem do rozwiązania z Radną umowy o pracę bez wypowiedzenia. W tej sytuacji mając na uwadze argumenty przedstawione przez Radną, kierując się zasadami doświadczenia życiowego, Rada uznała, że rzeczywiste motywy działania Wójta miały związek z wykonywaniem przez Radną mandatu. Logicznym był bowiem wniosek, że skoro nie doszło do ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych, a pomimo to Wójt Gminy Żelechlinek, zastosował rozwiązanie umowy w trybie dyscyplinarnym, to musiał kierować się innymi motywami. Stanowisko Rady Powiatu, co do tego którym motywom i dlaczego dała wiarę, a którym tej wiary odmówiła, wynikało wbrew ocenie Sądu, z uzasadnienia uchwały, pomimo, że nie zostało to wyartykułowane enumeratywnie. Z cytowanego przez Sąd I Instancji orzecznictwa NSA dotyczącego uchwał podejmowanych przez Radę Powiatu na podstawie art. 22 § 2 u.s.p., wynika, że Rada Powiatu podejmując uchwałę, w tym trybie może jej w ogóle nie uzasadniać, „(...) powołany nie określa żadnych warunków ani kryteriów, jakimi miałyby kierować się rada gminy przy podejmowaniu decyzji o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy radnego lub jej odmowie. Nie zobowiązuje on również rady do uzasadnienia swojego stanowiska (wyrok NSA z 18 grudnia 2020, sygn. akt II OSK 2620/20). W świetle wskazanego poglądu, zarzuty Sądu I Instancji dotyczące uzasadnienia uchwały są wynikiem wadliwej wykładni art. 22 § 2 u.s.p. i nieuprawnionego oczekiwania, że Rada powinna wymienić dowody, które uznała za wiarygodne i te którym odmówiła wiary, w sytuacji, gdy z treści uzasadnienia wynika jasne stanowisko Rady, w tym zakresie. Naruszenie przez Sąd I Instancji art. 133 p.p.s.a. i art. 134 p.p.s.a. polegające na pominięciu przedstawionych powyżej dowodów oraz art. 141 § 4 p.p.s.a. przez zaniechanie ich przytoczenia w uzasadnieniu wyroku, miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie w sprawie. Powyższe potwierdza, że Sąd wyrokując w sprawie rozważył jedynie część materiału dowodowego znajdujące się w aktach sprawy, co miało istotny wpływ na jej wynik. Wyrokując w powyższy sposób Sąd I Instancji naruszył art. 22 § 2 ustawy o samorządzie powiatowym wobec jego nie zastosowania, błędnie bowiem uznał, że Rada Powiatu była nie uprawniona do podjęcia uchwały o odmowie wyrażenia zgody na rozwiązanie z Radną, pomimo, że rozwiązanie umowy miało związek z wykonywaniem przez Radną mandatu. Mając na uwadze powyższe wnoszę jak na wstępie. Załączniki:

1. Potwierdzenie wniesienia opłaty od skargi kasacyjnej.

2. Uchwała Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim nr LV/330/2022 z dnia 17.06.2022r. w sprawie wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 20.04.2022r.

- odpis skargi kasacyjnej z załącznikami.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2022r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w sprawie sygn. akt IIISA/Łd 1080/21, na skutek uwzględnienia skargi Wójta Gminy Żelechlinek na uchwałę Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 27 września 2021r. nr XLIV/269/2021, stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały w całości i zasądził od Rady Powiatu w Tomaszowie Mazowieckim na rzecz Wójta Gminy Żelechlinek kwotę 780 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Zgodnie z art. 173 p.p.s.a. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, stronie postępowania przysługuje prawo wniesienia skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Rada Powiatu nie podziela stanowiska Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi wyrażonego w wyroku z dnia 20 kwietnia 2022r., wobec powyższego podjęto uchwałę o wniesieniu skargi kasacyjnej.